

bortfalde, og i Stebet sættes:

„eller har givet dets Studmaal anden Paatægning end den i § 59 af denne Lov bestaaende“.

(Antages Vndringsforslaget Nr. 3, bliver 59 at forandre til 58).

ad § 65.

40) Forslag af Ingerslev, Bøesen, Brocksdorff, Westergaard og G. Pedersen: At til Slutningen af Paragraffen føies følgende:

a. „Dog kan, hvor særegne locale Forhold maatte gjøre det ønskeligt, efter Indstilling af Sogneforstanderskabet og Approbation af Amtsraadet, et Sogneforstanderskabsdistrict deles i flere Forligsmæglings-Districter. For hver af disse udnævnes da, som foransført, en Forligsmægler og en Suppleant.

b. Naar under en eller anden Sag Forligsmægleren dertil maatte finde Anledning, skal han være berettiget til at tilkalde Suppleanten, som da med ham deeltager i Mæglingen, imod at nyde Halvdelen af Gebyrerne, saavel de, der erlægges ved Klagen's Indgivelse, som de, der endvidere blive at udrede, saafremt Forlig opnaaes.“

ad § 76.

41) Forslag af Giler:

Det 2det Stykke foreslaaes forandret saaledes: „Til Stævningsemændene erlægges ingen Betaling.“

ad § 78.

42) Forslag af N. Winther:

Ordene: „er ikke gjældende for Færøerne. Den“ udgaae.

De første 14 Paragrapher, med de dertil hørende Vndringsforslag, sættes under Forhandling.

Ingerslev: Da jeg ved denne Sags første Behandling, paa Grund af en Bestemmelse i vor Forretningsorden, var affaaeren fra at besvare adskillige Indvendinger, som bleve gjorte imod, hvad jeg havde fremsørt, vil jeg i al Korthed tillade mig nogle faa Ord i

den Anledning. Blandt de Udtalelser, som jeg ønskede at imødegaae, var der den af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), hvori han siger, at det...

Formanden: Jeg maa dog bede den ærede Rigsdagsmand at knytte sine Bemærkninger til de under Forhandling værende Paragrapher; naar de blive knyttede dertil, er det en Selvfølge, at de kunne fremsøres.

Ingerslev: Ja, mine Bemærkninger knytte sig ogsaa til § 8, men jeg kan gjerne tage det paa en anden Maade. Jeg har først tilladt mig til § 8 at foreslaae, at der til første Pasus af Paragraffen, hvori det hedder: „den visse Personer af Bondestanden hidtil paahvilende, særegne Forpligtelse til at tage fast Tjeneste, bortfalder for Fremtiden,“ skal tilføies: „fra det fyldte 22de Aar.“ Det er nemlig min Overbeviisning, at det er urigtigt handlet mod det unge Menneske, som mangler Veiledning i den første Tid, han skal begynde sin Løbebane, at han da kan gjøre det, under hvilken som helst Form han vil. Har han Forældre eller Børgere, ville de naturligviis nok sørge for, at han vælger den rette Vej; have Forældrene Brug for ham, bortfalder altsaa Spørgsmaalet om at søge Erhverv hos Andre; men, er det ikke Tilfældet, mener jeg, at Staten maa være berettiget til at ordne de Vilkaar, under hvilke han først maa træde ud i Livet. Jeg mener, at det er det samme Princip, der er fulgt i Lovgivningen, naar med Hensyn til det unge Menneske efter det fyldte 18de Aar bestemmes, at den Mindreaarige, indtil han er 25 Aar skal være underkastet Tilsyn af en Curator, fordi han ikke, inden han selv lærer at bestyre sine Midler, skal forøde dem. Jeg mener, at da, som jeg tidligere tillod mig at udtale, den tvungne Fattiglov staaer bagved, saaledes at det unge Menneske, der vandrer ud i Livet, og som, paa Grund af Mangel paa Erfaring, allerede i en ung Alder bliver ødelagt, bagefter er berettiget til at fordrø sig ernæret af sin Fødecommune, maa den, ligesaa vel som Staten kan anordne ham en Curator, som kan hjælpe ham til at bestyre hans Pengemidler, indtil han dertil faaer den fornødne Modenhed, ogsaa være berettiget til, igjennem den Commune, som skal staae til Ansvar for